

PRIMAVARA

Pagină cultural-artistică a revistei "Suflet nou"

7a
memorial

ȘTEFAN JÄGER - 120

Reconsiderare

Astfel numesc eu minumatul eveniment cultural-artistic ce a avut loc în Jimbolia, în incinta muzeului "Ștefan Jäger", cu prilejul vizionării expoziției memoriale: 120 de ani de la nașterea pictorului cu același nume. Bănățean de origine, Ștefan Jäger se naște la Cenei dintr-o familie obișnuită, în anul 1877. Face școala medie, iar mai târziu, Academia de Arte din Budapesta, continuându-și studiile între 1899-1901 în Austria și Italia. Anul 1901 devine foarte important pentru pictor, deoarece acum se întoarce în țară, în satul natal și, tot în acest an, îi moare tatăl. La scurt timp după acest eveniment neplăcut, pictorul pleacă la Budapesta, unde trăiește executând diferite lucrări de pictură ce i-au fost comandate. După o scurtă perioadă se reîntoarce în țară și, între anii 1906-1910 realizează renumitul tablou istoric, tripticul "Venirea șvabilor în Banat".

În 1910 expune, pentru prima dată, în localitatea natală Cenei. Tot în acest an se stabilește definitiv în orașul Jimbolia. Aici activează ca pictor independent. În anul 1957, ca o încununare a activității sale, este decorat de președintele Gheorghe Gheorghiu-Dej cu medalia "Ordinul Muncii clasa a II-a". Dintre tablourile făcute cadou și de alți pictori, cel al lui Jäger a fost cel mai apreciat de Gheorghiu-Dej. Acesta a făcut ca pictorul să primească o pensie lunară, în urma căreia a putut trăi destul de modest. După o prodigioasă activitate, pictorul se stinge din viață în anul 1962, la vârsta de 85 de ani.

În urma vizionării lucrărilor existente în casa-muzeu, putem trage concluzia că pictorul Jäger a fost un mare maestru al penelului, cu un simț remarcabil pentru culoare și cu o bogată activitate, căreia ar fi trebuit, la vremea respectivă, să i se acorde o mult mai mare atenție, o largă popularitate și o apreciere pertinentă din partea Uniunii Artiștilor Plastici. Ștefan Jäger ar trebui să-și aibă locul lui de cinstă în zestre pictorilor din România. Afirm toate acestea cu gândul la minunatele acuarele care reflectă aspecte din viața șvabilor, peisaje, flori și păsări de curte. Aceleași teme au fost tratate și în tablourile pictate în culori de ulei. De fapt,

subiectele, păsări de curte și aspecte din viața șvabilor au fost cele mai îndrăgite de autor. Aceasta se datorează criticii de specialitate de atunci, care a trecut cu privirea foarte ușor și rapid peste un adevărat artist al picturii. Poate mulțimea de acuarele (și ce acuarele!) sau poate ușoara idealizare a vieții șvabilor (redarea aspectelor frumoase de viață) nu au fost pe plac. Cum să placă o lucrare ca "Întoarcerea de la câmp", în care un tânăr și o tânără se întorc în amurg de la muncă, vorbind și zâmbindu-și? Pe atunci trebuiau pictate portrete de muncitori și aspecte "mobilizatoare" de pe șantier...

Poate și faptul că tablourile tematice s-au referit doar la viața șvabilor nu a fost pe placul unora. Lăsând la o parte tematica, dacă cercetăm cu atenție tehnica de lucru, putem afirma cu certitudine că atunci când privim o pictură de-a lui Jäger, ne

aflăm în fața unui mare și talentat artist. Acuarelele sale ne încântă prin prospețimea și transparența lor, prin atmosfera creată, iar uleiurile se remarcă prin culoare, materialitate și ambient. Acuarele, ca tehnică a picturii, ar trebui să i se acorde o mai mare atenție, deoarece, atunci când pictorul trasează o linie, o tușă de culoare, ea este unică! Nu poate fi ștersă, nu se poate reveni asupra ei ca în cazul uleiului. Iar la Jäger întâlnim o varietate de tablouri în acuarelă.

Desigur, acum este mai dificil să se realizeze o reevaluare justă a pictorului Jäger pentru că multe din originale au luat drumul străinătății. Cu toate acestea, pentru pictorul Jäger este valabilă zicala: "Acolo unde se termină meșteșugul, începe arta". Acest lucru l-am constatat revăzând o mare parte din lucrări și reproduceri, cu ocazia expoziției memoriale "120 de ani de la nașterea pictorului Ștefan Jäger", organizată în data de 28 mai 1997, la Jimbolia, prin grija profesorilor de desen, Maria și Hans Schulz.

O altă mare concluzie personală (ca și toate celelalte) cu care, de fapt, doresc să închei: Ștefan Jäger a fost neamț și a înfățișat viața șvabilor, dar a fost și român, însă n-a avut timp să-și înfățișeze pe români. A fost român pentru că și-a ales locul de veci în cimitirul din Jimbolia, unde odihnește întru Domnul, iar de fiecare dată când era plecat, se întorcea cu plăcere în țara natală.

Iulian ȚIHOI

De la
școliiINSPECȚIE PENTRU
GRADUL DIDACTIC I

20 mai 1997. La Școala cu clasele I-VIII Comloșu Mare a fost zi de sărbătoare prin activitatea care a avut loc și pentru calitatea profesională a cadrelor didactice particulare. Este vorba despre activitatea de susținere a lucrării de gradul I de către dna. învățătoare Emilia Cismaru. Activitatea metodică s-a desfășurat în două etape, realizate în aceeași zi.

Din comisia de examinare au făcut parte: dl. prof. Nicolae Simu care îndeplinește funcția de director al Liceului Pedagogic din Timișoara; dna. prof. Sălomeia Curuțiu, director adjunct al Liceului Pedagogic și dna. învăț. Mirela Carp, inspector metodist la Inspectoratul Școlar Județean Timiș. Pe lângă exigenta comisie amintită, deosebit de interesați în reușita a tot ceea ce și-a propus dna. învățătoare s-au arătat a fi și directorul școlar împreună cu cadrele didactice din comisia metodică a învățătorilor. În etapa de susținere a lucrării au participat toate cadrele didactice din amintita comisie metodică, colegele dnei. învățătoare Emilia Cismaru. Calitatea lucrării și întreaga activitate a dnei. învățătoare au fost apreciate prin acordarea notei maxime, 10 (zece).

Întregul colectiv școlar o felicită pe pe dna. învățătoare și îi dorește succes în viața de familie și pe plan profesional.

prof. Marla Busuloc
director Școlar